

मराठी

पुराण

४७०/५८७

मुक्तेश्वर - विराट पर्व (अुनाट)

Dr. V. K. Rajwade Sanshodhan Mandal, Dhule and the Yashwantrao Chavan Pratishthan, Mumbai.

इ. वि. का. राजवाडे संशोधन मंडळ धुळे.

हस्त लिखित ग्रंथ संग्रह :-

ग्रंथ क्रमांक ४७०/५८७ (५४८)

ग्रंथ नाम भारत.

विषय कथा-पुराणे.

1

श्रीगणेशाय नमः॥ श्रीरामाय नमः॥ श्रीगुरुभ्यो नमः॥ जो देवबालिजं अष्टिं जावे सवो निमायो देवीच्या अध्या१
 पाटिं॥ ब्रह्माविष्णुमहेश्वरकोटिं॥ जन्मविलोबाळकें१॥ कौतुकेते उनीयां नावे॥ रंजवि साकार ते च्या भावे॥
 अव्यक्तपातखोस्वभावे॥ या १३ नीयां १६ डवीं॥ २॥ तथा आदिपुत्रा स्वामी॥ लिखविश्वं भरगुरुना
 मीं॥ नमस्कारुनीं मनो धर्मि॥ सावधसणे श्रोतयां॥ ३॥ आतो बोधे विराटपर्व॥ नवरससुधे वसुधार्नि
 वा॥ श्रवणे उयाचे वैभव॥ अतीं आमीं नववद॥ ४॥ स्ताभटे कोन कसे के गगनीं॥ ठावन काटवें समु
 द्जीवनीं॥ वास्वभराचें ग्रंथ सदनीं॥ दुषण स्वादी॥ ५॥ मुढे आल्य के बालती वचने॥ ते मध्ये अ
 धिवां नेणत पणे॥ गुणग्राही कजीवे पाणे॥ प्रेमकर्त॥ ६॥ प्रयाग जानू वे विद्यापानीर॥ काचे कुपि
 काभरा नीचतुर॥ कावडो ने तो रामे प्वरा॥ ७॥ तेवी वेदाधी मधुनी देखा॥ या
 सें काटिलें अमृतों दका॥ महाराष्ट्र शब्दाची पाडुपीका॥ ससनी लोका मज्जहतीं॥ ८॥ प्रसादवादि
 ल्हाप्सितीं॥ तेस्विकारिनीं संत श्रौतीं॥ कण्होरे परमभक्तीं॥ हृदयलींगा साचेण॥ ९॥ द्वादशवर्षे अ
 रंणवास॥ सरत्या नंतरें कुरुनेश॥ दोघट्टी गुणवेशे॥ वीसारवी वरे तो ऐमा॥ १०॥ पांचबंध आ
 णो दोषदो॥ धोमवीवेकाचा उदाधि॥ त्यातें जणें बोशाच्य बुधी॥ बुधी प्रहमज हो॥ ११॥ नष्टचये आ

 राम
१

(3)

मापरीच्यारिका॥ सविद्यावसीया अनेका॥ दधुधमदेवोनीं सुखा॥ वावोपेत्पासुखोडे॥ २४॥ आग्नेहो
 त्रसामगोशि॥ धोम्यजातोपोराचुदेशो॥ जौत्तोसंगेपोडवासी॥ वीमारसंगीवसाव्या॥ २५॥ नामसपथार
 पण॥ कोणतोहोउनेदवेज्ञान॥ दोनाहनीपरमदोन॥ ऐसेलोकीदाववे॥ २६॥ राउतोच्यातुधकुशळतं
 मखतनाणीं जेप्रभुते॥ समर्थबोत्तोलेजेनघडे॥ तोविश्वप्रतिष्ठा॥ २७॥ असत्यनबोत्तो जेतवतां
 धरोजेतोत्तोपनिर्मलता॥ उंदोपेनेमनीप्रवृत्ता॥ होयवत्समरापाते॥ २८॥ राधाकार्यअचाटसां
 गो॥ नकरखेदगोनींनसरीजेसांगे॥ स्वमाव्वोदगोनीजेविणे॥ तोचोवत्समरापाते॥ २९॥ मांगेसेर
 अंतःपुरी॥ पुढावोकेरणचवरी॥ दीधलीअज्ञविहारी॥ तोचोवत्समरापाते॥ ३०॥ कीजेंसर्वेसींअ
 जेव॥ कोठेनदाखवोचक्रपाव॥ सर्वोपासेनिंगो॥ तोचोपविनीधीरे॥ ३१॥ करनींकसनीपोलपवी
 महामादुजयाचीवाढवी॥ माहापशाचीपटवी॥ जापेआपणापोवेतसे॥ ३२॥ राजिनेमीत्पाव्यापरि
 सावधानअहोरात्री॥ अच्युसनींदाखउनींदुरी॥ तोचोवत्समरापाते॥ ३३॥ राजस्त्रियेघोअनुवाद
 पुत्रमीत्रासीवोनेदे॥ राजपुराहोतासीवेवाद॥ जाणतेपुरुषोनकरावा॥ ३४॥ जालोयामानहोअय
 मान॥ हर्षवोशादिनद्यालोमन॥ ह्मसाशोलसुप्रसन्न॥ तोचोपविमहोमते॥ ३५॥ राजपेसुन्यनायकेकानि
 राजनिंदुनबोत्तेवचनी॥ राजमान्यातेसन्मानो॥ तोचोमावेनपाते॥ ३६॥ प्रभुनेबोत्तोवित्पविन

राम

२

(6)

इतवासें कवणेंडाई कमवेकैसें शत्रुसीकउलोपांवीषटाव मडावसनीपाडितीं १२ जरीअवुमं अध्या१
होयेंठावें पुढतीं वारा कमुनीतेरावे ऐसें करीतां स्वभावे आधुषागेलेपातलीं १३ धोम्येनोवे
वरसुमती कासयाधमसोनीतारतीं होणाप्रार्धावीगतीं अपेआपहातसे १४ यस्माचोपा
वर्वाशेषे सपेपात्तदतीं जपेसीं नोवें नकळतीं प्यां तेहोऐकें नरेडा १५ केकनामठेजीधेमा
वल्लव असोधानवलोयासोमा घुनीं अंतिनेतिमां बुंदानदाअजुना १६ ग्रंथीकनामहे
नकुळतिं तंतीकपाळसहेदेवाते संध्युं राते कुत्रोमनामं पाचारा १७ धर्मराजाचि
पाधरीं होतानायोगीयो अधीकरीं ऐसेबेला विराटनगरीं वीराटोतेसवीजे १८ त्नाटल्पा
अंज्ञातसंवत्सर पुढांकं आनवीचार राजापावविचार साध्यअसाध्यजाणावया १९ ऐसेंधो
मेअनुवादतां परमसेतोषकोतिसुता बुंदोडासंगोयासमस्तं अज्ञादेवेनिंपाठवीं २० कोण्डी
पांचाळदेशावतीं कोण्डीं सुदामपुरांप्रातीं रुक्मवसुदेवसंगतीं वधेपेकक्रमावि २१ कोण्डीं
धाडिलेहस्तनापुर खेदआतहादेकोरवेंश्वर आज्ञातवांसपुर्वीष्टार कोठेकेसनिणवे २२ इडसन
रथेसहाते स्वकसोपेपरमआप्त हारकंधाडिलेसाहसनाया स्निहमावेपाळोत २३ होपरीं

बाल्लेणं ॥ प्रमुमुसेल्लेनेवीसांगणे ॥ नपाचरोतानवजाणे ॥ तरोचपावेप्रतिष्ठा ॥ ३७ ॥ राज्यासनिंराजवहनिं ॥ राज अध्या
पाचेयेकासदनिं ॥ वेसकानगरितोसद्गुणिं ॥ मानपावेनपाचा ॥ ३८ ॥ आपुल्लेप्रगटुंनेणेज्ञान ॥ नेनसाप्रति
नस्तणेआज्ञान ॥ उपाचामुखोमधुरवचन ॥ तोचिमान्यविश्वति ॥ ३९ ॥ आसांतुसांजाणयांप्रति ॥ कायबा
ल्लेणबहुसल्लपुक्तिं ॥ सांगितलानियमाचिरिति ॥ आज्ञातवासकमावां ॥ ४० ॥ हृदयेधरोनिरुद्धमूर्ति ॥ शण
असावेअहोरात्रि ॥ त्रयोदशवषाअति ॥ सोधुपेक्षितसां ॥ ४१ ॥ ऐसासांगोनोकेसनेरशा ॥ धोमपेगल्ला
पाचाव्यादेशां ॥ धर्मक्षणेवोचोकेसा ॥ पुढंकरेवंधे ॥ ४२ ॥ अज्ञातवासपरग्रहीवस्ती ॥ उदरनीवाहक
वणेरिति ॥ पोचहोद्वेगतींयेअर्थी ॥ संकटकाहोआसना ॥ ४३ ॥ धर्मक्षणेमीवेदेनवाचा ॥ जातींवास्व
णसद्विद्येचा ॥ समसपेडोतपांडवाचा ॥ संगतअसमजगामी ॥ ४४ ॥ रत्नेपरीक्षेमिकुशाच ॥ रेवळांजाणे
दुतखेळ ॥ बुद्धिवेळपुक्तीसवळ ॥ मजसमलअसेना ॥ ४५ ॥ वस्तुपरीक्षाराजनीति ॥ समइजाणेविं
चारपुक्तिं ॥ सहजघडलीयांसंगती ॥ जाणवेळस्वभावे ॥ ४६ ॥ बोधनीयांनपावेमन ॥ बुद्धिनेमकाळ
कठोण ॥ मीमक्षणेसुप्रसन्न ॥ मोहाकरोनमछाति ॥ ४७ ॥ पावकतीचेवस्तुवनमा ॥ धर्मोधरोसूदकामा
महसमोडेअमृतोपमा ॥ नोपजेनावावीनसहसो ॥ ४८ ॥ मोनासंगतोनीदीष ॥ शरिरिकेलावुवा

(6)

प्राप्त॥ तोहीं हाउनि उत्तम॥ अपज विना दयाया॥ ४०॥ ऐसे बल तो चमत्कार॥ अंगिकरितार जे श्वर॥ अ
जुन क्षणे हा विचारा॥ आमुचा हो परिपसा॥ ४०॥ बघिये क अपशि श्रापु॥ लोक राव्यानि तीषु॥ अंगिं अक्को
नि अंगेना वपुं॥ राजया प्रतो मेटणें॥ ४१॥ नाटक भाव्य ची या कुमरी॥ नाचउं जाणें कळा कुसरी॥ सारथ्य वि
ही चहीं परी॥ अजुन संगे लाधली॥ ४२॥ पोथी कौतुका पार संधान॥ नियमे निश्चय मेहन॥ दृष्टि पादा ता
जाते ज्ञान॥ पाथी गुरु प्रसादे॥ ४३॥ ऐसा चरी नि पांगरी॥ काळ क्रम तया निकटि॥ न कुळ क्षणें माझी
येगाटि॥ शास्त्रि हो त्रधन विद्या॥ ४४॥ अश्व नाली ने निगुती॥ करे कीर वणें चक्रा कती॥ शिष्य पलवण
बागति॥ मंदे ऐसे रावणें पाप॥ वात चालवणें गगना॥ तनी जाणें समुद्र जीवनी॥ ऐसे वा जरा उनी नेयनी
सुख करी न रांपाचे॥ ४५॥ सदेव क्षणें हो साधु॥ वृषा डमनी अति नीपुनु॥ रोहना मयनी अती कुशळ
शिष्य होय कुलाचा॥ ४६॥ कुल साक्षणे मी सैरंधी॥ पांचा वीसिं शुश्रुषा करी॥ वीराट भायी गुण सुंदरी॥
आराधीन सुखे द्या॥ ४७॥ ऐसी पांर चुनीया उपाया॥ शिव सकुंडु धर्म राया॥ मग स्मरेना श्री कृष्ण
पाया॥ साही जणें चालित्ती॥ ४८॥ पुढी चालतो जग जेही॥ विराट नगरा चो पै पाटि॥ शमशान मुनी
ये निकटि॥ वीराळ रस समीचा॥ ४९॥ अजुन क्षणें रात्रा सु॥ येथे वावें सुखी तें॥ अभी मेत्रो तो मेत्रे॥

राम
३

७
 द्रोणीकोण्डानपडतीं ६१ सेउतरमंत्रवीजाचेरुप पाहाताशास्त्रेदीसतीसपे मयंपावोनीयांकप स्यर्णो अध्या
 कोण्डानसेकतीं ६२ सररवुवहोतुनारचाप प्रत्यक्षपावकाचीसपे पाहातासुर्याचीयेवोपे याकळे
 होतेश्वप्रभा ६३ म्हाभुमेवेह्मुनमीगतीं नकुळेवेवीतींवृक्षाधस्तो जेकांआणीकांचीयेहत्तीं साध
 नकेतीसर्वथा ६४ वृधस्त्रियेचेंकवीवर तेथेंवाधीतींमयंकार तेथेंदुर्गधीस्तवनरिन्म समीपकोन्ही
 नेयेतीं ६५ नगसंप्रवेशनरशार्दुचा दुर्गाप्रसादेद्विनाडोबा दुर्गाभगवतीविषाबा त्नादोगनींवहे
 लीं ६६ धर्मसजकरींस्तवन विश्वमातेतुतेनमस्तुते गवेंबंद्यआन हेतवेथाघडेना ६७ वंसाशंक
 रआनिहरीं बाळकेंजन्मलितुसाउदारे वीतिं आतेत्यापोर आजंतुसंजननिये ६८ तसिंआज्ञा
 संगितांदेख बुद्धाजालाचतुर्मुख लिंगपातनिबिबकपाठ पाणिवांकेल ६९ विष्णुसिंदोनिबुद्धतसो
 ने बहुसंपेराविसांआगे त्नागतांदेचियेमागे स्मशानवसींलांकेला ७० शक्राओगिपडलींमंगे
 सशाकव्यापिलास्यपोगे तोतुसंआज्ञासंग अविधीमोगिवतेता ७१ कस्तनयेकर्मकरणे अश्विर्जी
 ताराहाटेने तेतुसीचआज्ञाजोणे वेदवेबनेयथार्य ७२ तोआमुतंघडेलादोषं ह्यधुनिंमोगुआरण्य
 बास आतोउगउनोरुपादेवस नीराणाशिअवदशा ७३ जेयक्तादीसि तेतुसंचोस्वरूपअसे

(७)

तु मे नो च कुपयं प्रकाशं ॥ वी स्व स क ल चाली जे ॥ ७४ ॥ तारा तु वी मुक्ता गमी ॥ गे रीं भगवतीं शै र धर्मि ॥ व
 ज्रा दे वी य पान मी ॥ को वी का च री को ली जे ॥ ७५ ॥ जिन द्वा ण ती प द्या वती ॥ वि प द्या गा यत्री वे द वती ॥ सं रथ म
 ती तु प्र कु ती ॥ आ दि श क्ती या प के ॥ ७६ ॥ तु अ व त म ध स्त ने भो कु वी ॥ ज न्म ली सि न्दु कु वी ॥ के स कु वी कु
 नो हो वी ॥ चै द्य मा ग ध आ री ले ॥ ७७ ॥ ऐ को नो ध म मु ली ना स्त ती ॥ प्र स ज्ज ली आ दि श क्ती ॥ मो च स्य री
 नियां हा ती ॥ अ स्वा सी त मु वा चा ॥ ७८ ॥ व प्ये क व री जे य री ॥ व री पा व ती अं प ज पा ते ॥ पु टो मो गा ल मे दो न
 ते ॥ सा ग रं ते य का ज्ञां ॥ ७९ ॥ अ म ये दे वी नां हा ती ॥ दे वी अ गो च र भग व ती ॥ पु टो राज स मे प्र ती ॥ ध र्मा
 जा पा त ल्ता ॥ ८० ॥ वै दो नी बां आ सी वि च न ॥ स्त ने री जा न्ति क ल्पा ण ॥ मु प स्त ने को री ल के ण ॥ किं म थ
 ये णे या ठा यां ॥ ८१ ॥ दो स सीं सु पो ह्नी सो ज्ज वी ॥ आ गीं अ श्व र्या ची क वी ॥ प्र थि वि पा मु पा वी ॥ श्रे ष्ठ आ
 गे मा स ती ॥ ८२ ॥ ध र्मे अ नु वा दे हो सी न ॥ बा ध्र पा द श रे ज म न ॥ अ श्री गो त्रीं मो बा द्वा ण ॥ दो य आ श्रि त ध
 र्मा चा ॥ ८३ ॥ स म्पा पं डी त ध र्मो नै क री ॥ पां ड क ज्ज ली यां रा ज ध र ॥ तुं ध र्मि क प र म श्रे ष्ठ ॥ ऐ को नीं आ
 लो तु ज प सीं ॥ ८४ ॥ च री वि द्या सा हो शा स्त्री ॥ प री श्र म अ से अं भ ग म न मं वि ॥ उ पा स ना यं त ते त्री ॥ बु धि
 कुरि त अ से ना ॥ ८५ ॥ खे वी ज म्णे दु त रे क ॥ अ स य मा धा णि न सी ते वे च ॥ रत्न प री क्षी मो कु श ल ॥ कं

 राम
७

पृष्ठ ८० व

१९
प्रसन्नतां वासुरं हावमत्कारपाहिजेचतुरं राजाक्षणे लसविहारीं तु मेहातिवोपित्नां ११ यावरीदोपदी अध्या
सुंदरीं येतां देखिलीं नगरदारीं क्षणतिमूर्तिमंतगरीं नवनगरीं सुखकन्या १२ सुधेवैते सागती वच
नीं विचित्रलावणपाचोराणीं सकुमारजात्रिचिपदिणीं सपनयनीं नसंटे १३ ऐसीं पातलीं असनारी
कोणतेनें जे निधीरीं पाचफुनिं आपुलें धरीं पवित्रसंगी ठेविजे १४ धाडुनियां परे चारिकें डोपदीं
आणविलीं जवळीकें अवलोकुनियां परसुखें हृदये जाहिलें संतुष्ट १५ दौपदीं क्षणे मोसैरंध्रीं
याजसेनी चित्ते राक्षारीं तेरो लोपातु मार्चरीं कंटुया तत्ता १६ सुधेस्माक्षणे वागुणे करासीं
माझी ये सामाणी ऐसी दोसरीं माझी ये वेदनि वरीं मज संसारीं असखे १७ काय सांगतं विदित जा
दिसतीं चक्रवर्तीची भाज मानिक कळीकें जे वागुने ते विंमोदिसतु जपुडे १८ दौपदीं क्षणे निहव
हे ऐसें तुझिया संगती वसने असें सपमानुनि सुमानसे शोबा धरे मज हातीं १९ उचिष्ट अन्नाचें भाज
न परपुस्त्या चें चरण साळण हिंदो न्हों कत निया मित्र रास्य करी नमी तुझे २० येरीं क्षणे सुमध्यमे
दोनि अपो गतु जउतमे माने माझे नि समगमे मज समान सुख मोगी २१ सुधेस्माक्षणे वासुंदरीं
असन वसन माझी येरीं शोउनीं असें मज मंदिरीं शां स्येन धरीं पवित्रे २२ ऐसें बोलोनि परमवतीं

(10)

द्रौपदीतेविलींसंगतीं॥ विचित्रकाव्याविगतीं॥ चतुरपुरुषिजनिदो॥ २३॥ सहाजोणेऐसीपेपरीं॥ गुप्तेवेविराटज
गरीं॥ राहदिघडुनीतेपुदरीं॥ जगप्रसोधपरियेसा॥ २४॥ माउपरिपिलीयांऐसेंकारिवें॥ कुंजरवाचककेसें
झाकें॥ अंधकारीतपवीतांअकेल्लोकदृष्टान्तोपें॥ २५॥ लपकितांकलुरीपरामछे॥ सर्वत्रप्रगटकारीं
अनळ॥ तेकियाचागुप्तेखेळु॥ मरींनादजगप्रवीणिं॥ २६॥ ऐसीयापीरजेमेजपा॥ आज्ञातवसेंकरता
तपा॥ पुढेंवर्तलेतेराया॥ चरीत्रयवित्रयारियेसा॥ २७॥ मुक्तसेराचागुणसुडाळे॥ वाक्येनुननमुक्ताफ
ळे॥ सज्जनराजहंसयाळे॥ भाषणगेछेसेवाते॥ २८॥ इतिश्रीमन्माहाभारतेंसतसहस्रसंहितायांवे
याशिक्यांविराटपर्वणिंपांडुविराटपुत्रवेशनप्रथमोऽध्यायः॥ १॥ वाक्या॥ २॥ अध्याय॥ ३॥

राग
व

श्री गणेशाय नमः ॥ विराटनगरी माहीं जण ॥ गुं अमतिने निजे ॥ जनो राजा स्तणें मा श्री धाम ते ॥ स शयतायें तापि
 जे १ ॥ दीसती जे सें पाव आदि सें ॥ सणें ती पां उवाचे भूत्य ॥ हेतव मातेन बटे सत्य ॥ राजे होती नीधीर २ ॥ पां उव
 हात को आन ॥ अगी ऐ स्वयी नी नीने ॥ येक येका ने पा हातो तान ॥ उणां बोटे सुरगुसे ३ ॥ बल्लव हासि चिदि व्यालें ॥
 अमता ते ह्मण तिं उणे ॥ ४ ॥ खले कितां आंगवणें ॥ वा पुत्रा सारि रवी ॥ ५ ॥ देवो नि कामिनी चे सो ग ॥ ब्रह्म न दाल पवी
 ओ ग ॥ परिते पुरुषार्थी नी सींग ॥ दी सें अत्यंत वाट ॥ पुत्र म कीं वान पुसक ॥ तकि तां निर्धार न के येक
 क्षेत्र विद्या नर ना येक ॥ राम चंद्रा सारि रवा ६ ॥ ग्रंथिक ॥ अमि आरोह नि ॥ तुळने ण दी सें आन को णी ॥ ते ती पाव स्तणें
 घ्राणी ॥ बस नीं घालुं न दी न्या ७ ॥ ऐसी या हाती येत सें सवा ॥ हे अनु चीत वाटे मा श्री या जीवा ॥ पुढे क शब्द न लगे
 नावा ॥ ऐ सें के लें पाहिजे ८ ॥ दिखी पा हाती सें रंधी ॥ भासे सची ची ये सुरी ॥ सुधे स्मेचि सेवा करी ॥ हे हीं अयोग्य मज
 वाटे ९ ॥ जे करी उचे अभिवा सेव ॥ तो पावेल तात्का ब मरण ॥ इया को णी अवलोकन ॥ पाप दी ही न करावें ॥
 १० ॥ मागा ऐ को पांच पांचा जणी ॥ तया मा जिहं मुख रणि ॥ ऐसी भासे मा श्री येन य नि ॥ पाबित्र पणे निर्धार ११
 आतां असो हा विकल्प ॥ प्रगट होतील आपे ओ प ॥ सोडे नि सोधा चा चा से कल्प ॥ कौतुक पाही का वाचें १२ ॥

(12)

निसयेवोनिनत्य शावे ॥ पाहेबुहं नटेन ये कके ॥ नतरं भेडु नि आगके ॥ आभ्यासविकुमरीसते ॥ १३ ॥ लोकोनि
 चित्ररथाचंगे ॥ मुरेवदारवाविमधुरतामे ॥ तैसीचनारीराचितीवदेने ॥ कळागमे सुखरी ॥ १४ ॥ राजानकेबुहं
 नके ॥ तुमैस्वरूपमोतेनकके ॥ अंगनासपोतरि आगके ॥ पुरुषचिनेतव आंगि ॥ १५ ॥ तेसयेऐकगानि
 धीरी ॥ मीनपुंसकधर्मीधरी ॥ वसोनियांअंतःपुरी ॥ सेवाकरींस्त्रियाची ॥ १६ ॥ सर्वांगअभंगमईनां ॥ हेतेने
 मवीवस्वाभरण ॥ धर्मराजाचियामना ॥ विकल्पकाहीअसेना ॥ १७ ॥ विरटणेगुणायिली ॥ उत्तरामासीदुहिता
 भली ॥ सिष्परणकरणींआपुली ॥ नलगायनसिकवीव ॥ १८ ॥ उत्तरावेषितांयाचिकरीं ॥ कषेनहस्तकटेवि
 लासिरीं ॥ संगीतकळतितेवरी ॥ शारदशरींअबर ॥ १९ ॥ भीमेआणुनिसाजुकअन्न ॥ भोजनीतोषवीं
 पाचहीजन ॥ तैसाचिसहदेवहीरणे ॥ सुलकरिंसमसां ॥ २० ॥ दधीदुग्धसायेलोनी ॥ आगुनीनेवेहींवी
 तीहीनी ॥ निशाकालीयेकांतसदनी ॥ संवादितीसमसे ॥ २१ ॥ अस्वकळेतोषोनिदेख ॥ राजावोपींअप
 रकनक ॥ ग्रंथिकेबाधोनिग्रंथिक ॥ धर्महस्तीनिवेहीं ॥ २२ ॥ कस्योउवोनिकनकफणिं ॥ घालीसुधेले
 बीवेणिं ॥ तोषवींअभंगमईनी ॥ सकुमारकरआपुलिमा ॥ २३ ॥ चंपकमाळतीचेहार ॥ गुंफेनिकरवीं

 राम
१

नित मृगार ॥ सुधे ह्मां अतु बोहं विचारें ॥ सैरं धी ते ये कांती ॥ २४ ॥ चटतां तां ह्मां चा भार ॥ शरीर हि दी सें अ
 नी वार ॥ काम भोगें इ ह्मां विचार ॥ तु माटाई न दे वें ॥ २५ ॥ तारुण्य लावण्य चा तु र्मता ॥ योग्य भोगी तनु वर्तता ॥
 नि काम भावे राहें व निता ॥ हे अ बरी तु सं जाणे ॥ २६ ॥ वर्तत असे लजरी वासना ॥ ते मज सांगे काम नी ॥ जैसा
 माने तु श्री या मना ॥ तैसें पुरुष ला घासीं ॥ २७ ॥ कलहने वो महासतीं ॥ पवित्र स्त्रियांचे संगती ॥ बहू काळ
 म्या क्री मी ला ह्मणे नि कु मतीं ॥ स्पर्शन करी न माने ॥ २८ ॥ सत्य भा मा श्री कल प्रिया ॥ द्रोपदी पां उवाची जाया
 त्याची ये संगती ॥ आ पु ली का या ॥ अलपाने पली ली ॥ २९ ॥ तिहीं दी दलीं प्रसाद वसे ॥ तेणे आ ह्मा दी लीं गात्रे ॥
 तु श्री ये ह्मा ये सुरव पावित्रे ॥ विश्राम ले वे काळी ॥ ३० ॥ सैरं धी चे कर्म ॥ परी मालिनी ऐ सें मासे नाम ॥ तु सें
 दे रवो नि पावित्र धाम ॥ सुरव विश्राम पावले ॥ ३१ ॥ स्वप्नी नातळे व्यभिचारा ॥ नेणे नी सी धा चा बारा ॥ रहस्य असे
 लते अंतर ॥ आ पु लि यो गु प्ठे वा वें ॥ ३२ ॥ पंचगंध बबळ सागर ॥ असे लीं अंतर ॥ आ पु लि यो गु प्ठे वा वें या
 दे हा चे जाणे खर ॥ मो ते र सी ती नी रंतर ॥ नि सा काळी जवळ के ॥ ३३ ॥ तप उतां जे न बि या ट ह्मां ॥ प्रगट हो तीं
 बहू सं कटी ॥ मज सैं करी तां दुष्ट रा हा टीं ॥ सी सा करी ती कर्ता ता ॥ ३४ ॥ भव दे रवो नि निर्मळ ॥ सुधे ह्मा जा

(14)

लीं स्नेहा ब ॥ अलो दे के सर्व का व ॥ शाभा कीं त सुवर्ची ॥ ३५ ॥ चत्वारि मास लो ट लिया वरी ॥ उछाह कृत्य विरा
ट धरी ॥ मडी ले ते रा जे स्वरी ॥ वात्री कार्णि परी शीली ॥ ३६ ॥ असंख्य बाह्य विद्या पंक्ति ॥ नदन ते क नाना जाति
पातला त्या मछन पति ॥ धने दाने तोष वी ॥ ३७ ॥ विराट राया प्रति बी नोद ॥ आवे उ कुं जर मेघ युध्य ॥ जे वी
भिउ तो महा आनंद ॥ हृदई उय जे आग वा ॥ ३८ ॥ नल युधा चिये अति ॥ राजा वी अघार सपति ॥ ऐ को
नि जे विद्या विद्या पंक्ति ॥ अपार तेथें पातला ॥ ३९ ॥ वक्र ना रोपे क वना सि ॥ ते भिउ वी वल वसि ॥ भिमे र
गुनि भू मि सि ॥ नुर्ण करे नि सां डि जे ॥ ४० ॥ कि ति य क ठी ले प्राणे ॥ दु जान ट ले आंग वणे ॥ हस्त ही ते पाद
ही ने ॥ करु नी भूमी सां डि ले ॥ ४१ ॥ भिमा चिया ॥ सखे मा ह निमिलालें धु विं ॥ हे वार्ता भू मे उ वी ॥
विस्तार ली जन मु रे ॥ ४२ ॥ चार सा गति हस्त ना पुरी ॥ कौतुक विराट चिये न गरी ॥ मल्ल युं प्रति जुं धारि ॥
सा ते रा जा तोष वि ॥ ४३ ॥ वल्लव ना मा रा घ व वन ॥ विराट धरी वल संपल ॥ लाची ये तुलने व विह आन ॥
बल संपल असे ना ॥ ४४ ॥ दुश्चित चितें वंधु मंत्रि या सावध करीत ॥ विराट न गरी अत्या दुत ॥ दुष्ट वा त हे
की जे ॥ ४५ ॥ वल्लव ना मा पा क कर्ता ॥ बळे ना रोपे कता ता ॥ भी म होई न ऐ सी या चित ॥ संशय मा ते

ग म
२

विराट०

अध्या २

वाधित ॥ ४६ ॥ वर्षयेक आनावास ॥ तातलो रले अर्धदिवस ॥ ठाउ केन पाडिति पाप पुरुष ॥ पांडव वैरी
 आमुते ॥ ४७ ॥ वकिज जेठि जिमुते नामा ॥ यले धाडि जे विराट नाना ग्रामा ॥ येणे बोलखिल्या भिमा ॥ काज
 लाले आमुचे ॥ ४८ ॥ नागा युत बळ बाकि ॥ मुरुडु मके सिमाचा कंठ ॥ भिउता भंगे तरि विराट ॥ धनवो
 धित आघारे ॥ ४९ ॥ करुनि पांडवाच्या प्रतिमा ॥ पाई बाधि जे से देखोनि नामा ॥ ज्या कां देखतां विभमा ॥
 क्रोध अद्भुत नावरे ॥ ५० ॥ भीउतां जान वेनयो ॥ दोनी मवेल आमुते ॥ पुढती तेरा वर्षे त्याते ॥ अरण्ये वासावो
 व ॥ ५१ ॥ असे बोलीनि त्या अवसर ॥ जी मुते धाडले विराट नगर ॥ सेहोनीयां राजेश्वरा ॥ वलांन करि कु
 शवें ॥ ५२ ॥ सणे येथे बल्वनामा ॥ कोणतो दारवदि ते आघा ॥ पाई असे त्याचि प्रतिमा ॥ ते बोळखेल आमुते
 ५३ ॥ केक सणे रे मुढ मती ॥ करुणी करुणी दाविजे हाती ॥ मागे नुन्ये बोलतां सती ॥ अनक प्राये मानिजे ॥
 ५४ ॥ पराचे दुःख बळे मन ॥ सणे नीक काबोलसी वचने ॥ बल्वन पाहल्या मरणे ॥ रुदण करीसी मजवा
 टे ॥ ५५ ॥ कबण मरण कबना जय ॥ ज्ञात होता हारी समय ॥ धर्म बोलता धन जय ॥ रघुणावात याते ॥ ५६ ॥
 होईल ते पाई जेष्टी ॥ वर्षका मया बोलने गोष्टी ॥ कोतुक पाहो पातलो निकटी ॥ लोक दृष्टी अतोता ॥ ५७ ॥

मछरा जे संतुष्ट बिते ॥ पाचरी ले वल्लवोते ॥ पांच पुतळे हाविता त्याते ॥ कोधे कां पेशर घरा ॥ ५८ ॥ स्तणे मीं वास्त
 ण वल्लव रामा ॥ तुम खासे गती सुद कर्मा ॥ नेणे जे ठाया चिया कर्मा ॥ कला कठिला वणे ॥ ५९ ॥ तथा चितु
 मने भक्ती ले अले ॥ घालागी करावे लागे बचन ॥ अग्रह करी तो ही जन ॥ मूर्ख हे सै मानी तो ॥ ६० ॥
 तो पां उवाचे सदनी ॥ त्याचे पुतळे पांचे चरणी ॥ देरने निरवे हा उ पाजे मनि ॥ प्राये श्रित यावया ॥ ६१ ॥ होडी
 बबका सुर आजी कमिर ॥ भीमे मारी ला जरा सुर ॥ तथा ने पंक्ती हा फामर ॥ वैसबीं नवी आजी ॥ ६२ ॥
 तुके निपां उवाचे चरण ॥ काही तरी होईल नुन ॥ तुमचे कथे करन ॥ तुमचे सगे परिहरे ॥ ६३ ॥ हे सै
 बोले निमहा बळी ॥ नतिका मदीली पातली ॥ यावही स्थळि ॥ वज्र मुष्टी हाणा वया ॥ ६४ ॥ सोबा
 हाके निपा हात ॥ हृदया वरी मारीली लात ॥ पडे जमा हो पर्वत ॥ शक्र वज्र तो जीती ॥ ६५ ॥ तो उनीया पां उ
 काच माळे ॥ मस्तकी रवे वीलीं वेडुनी भाळे ॥ स्तणे आ जिपां नही पुतले ॥ याचार ते असी वेकुं ॥ ६६ ॥
 मुष्टी मारी तो परस्पर ॥ दना नीती मारी कंदरे ॥ प्रचंड लताची या प्रहर ॥ दोघे हावे नटवती ॥ ६७ ॥ मस्त
 की घेवी या कडो बी कडी ॥ जमुती हा बीतो पडी पाठी ॥ भीम आंगाची पाघोटी ॥ त्याही नीता जी आज

राम
३

के ॥ ६ ॥ उचलुं पाहे जव भी माते ॥ तव तो नु चले चित याते ॥ सुमास नीयां अंबराते ॥ श्रीमरा कीं भु
 तली ॥ ६० ॥ सतरा वकी वरा की ला भुमी ॥ देव को तु क पाहा तो येमी ॥ बाप रे भी मां सगौ नी ॥ कुसुमी वकी व
 करी तीं आवरी ॥ ६१ ॥ ती छेण मारी ती को पर ॥ जानु गूद गे अतिको टोर ॥ दूही देखो नियोधि छोर ॥ बोज मानि
 माने ॥ ६२ ॥ सगौ भसी ले असे नु मचे अल ॥ बाला गी त उ ग बला भांग वणे ॥ अनिक हो ता तरि हाम रणे ॥
 तात्का बिक पावता ॥ ६३ ॥ रागे की छिर्त क सं नावे ॥ पाद ते का डे मे उले ॥ कसा ता उ तो अ सि जाले ॥ कउ कउ
 दे मो उ ती ॥ ६४ ॥ मनुख मारी ती हुमानिया ॥ पुर्जन हत रां क रिया ॥ मस्त पावति मस्त की बिया पाणिमा सा ॥
 रिखे अमुध खेवलिले ॥ ६५ ॥ का उणे कुठणे परी वटे ॥ पाय पसरो निवाटे ॥ पाक क्रिये चित्त सणे ॥ तुज हा
 खवणे जेठिया ॥ ६६ ॥ हस्त धाती पद धाती ॥ अनुका हा वि पां ड निक्षिती ॥ ऐ से उल यि जे सगौ नी हाती ॥ देहरा की
 पल ये ॥ ६७ ॥ नचले जेठिया चें वळ ॥ सगौ हा हो ये को ती वाळ ॥ गात्रे जालीं सर्व बी कळे ॥ कोण सांगे को रे वा ॥ ६८ ॥
 मग उ बलो मि बाई ला सिरा ॥ सहस्र फेर चक्र कारी ॥ देवो नी रा की ला घरे वरी ॥ पक फळा सारी खा ॥ ६९ ॥
 से को ठि जे नारी येला ॥ सगौ निता डिये ले मोवी ॥ मोही रा हो नि प्रबळा ॥ पंच प्राण मकु वा ॥ ७० ॥ पुतळे

बाधे लें जये पाई ॥ तो चरण छेदि लाह स्याई ॥ वृक्ष शारवा रा की जे कोई ॥ तै सारखंड निरा की कला ॥ ८० ॥ जि
 मुनि मारी ला विराट नगरी ॥ मत्स्य पछो लें दिगंतरी ॥ वात्री पावली हस्त नापुरी ॥ कौरवें सभे जन मुरेवें ॥ ८१ ॥ जा
 णा बिकौर वास कळिका ॥ बल्लव भीमा ची या मारी रा ॥ जि मुनि घाडिला परलोका ॥ उवतुला पाहा वया
 ८२ ॥ कौर बल्लणति कोसे काय ॥ बल्लव भीम होय की नेह ॥ राकु निरण होये निज निश्वये ॥ जान पांडव ते बा
 इ ॥ ८३ ॥ पुढे कलो येईल सहजे ॥ आतां उतावेलि न कीजे ॥ पांडव बवाचे नी कीजे ॥ सहजे ची पुढे कळतिल ॥
 ८४ ॥ दुर्योधन दुःशासन ॥ शात्व रुक्म की चक जाणे ॥ मारु राजा जि मुती वाहान ॥ बळ समान संतावे ॥ ८५ ॥ श्री
 मसेन करुनी श्री ल ॥ जि मुती वाहान मारी ला ॥ पांडव ॥ आतां धरो नी मा मोन्य ॥ बुद्धि कार्य साधावे ॥ ८६ ॥
 विदुर स्नेहें कल्पना ॥ व्यथना ॥ अजि विदं चना ॥ इश्वर भाजरी चित मारला ॥ गणीत को कां न करवें ॥ ८७ ॥
 अनेत ईश्वरा चें अंस ॥ धरात लिई श्वर पुरुष ॥ सामान्य दि सति परि प्रकाश ॥ पुवन व्रथिन समाये ॥ ८८ ॥ व
 कवत प्रतापवत ॥ ये सुवत कीर्ति वत ईश्वर ॥ अवतार मुनि मंत ॥ स्तुति स्तुति वसताती ॥ ८९ ॥ पाई बाधोनि
 पांडवा तें ॥ स्नाथता मिर उमेला नेथे ॥ अहंकार न साहे ईश्वरा तें ॥ तेथे सी सा ला बी ली ॥ ९० ॥ सभे देरवा नि

वेग २०
वेग २०

(११)

निमीत्युत्सीठे वितसा ॥ ९१ ॥ भीमा ऐसा अध्या २
असंख्यात ॥ देवेषु नी अगध कुल ॥ स्वल्प हाती धेतसे ॥ ९२ ॥ प्रेरुनी यो आरंभ
येक त्या ब्राह्मणा चियां कुमरे ॥ कात्रिके वीर्य दिला ॥ ९३ ॥ येक येक लास
वंग मे ॥ तेणें लंका केली पसम ॥ ऐसा ईश्वर माहा परम ॥ कोण हा न कवे वीर हो ॥ ९४ ॥ घेउनीं बल वाचें नाम
जि मुतीं मारी लाहो अभम ॥ योउवा आंगि हाव देम ॥ कल्प येना न लाय मे ॥ ९५ ॥ विराट तो बोनि अंतरीं ॥ सु
ण हाणा आश्चर्य करीं ॥ म्हणें पुरुष दृष्टी वरी ॥ कोण के माने गोवे ॥ ९६ ॥ आ बल के निभीम सेन ॥ राजा वाटवी
बहुत मान ॥ त्तेणें आमुतें सां भाळुन ॥ स्वस्त वित आसावे ॥ ९७ ॥ पुढें कीच काचेहनन ॥ स्वहसें करील भी
मसेन ॥ तें अडुत निरोपण ॥ अमृत झामे परिसावे ॥ ९८ ॥ मुक्ते स्वर कवीची वाणी ॥ नवरस रसें सुरगनि
बुल्य करीं सुरवे भोजनीं ॥ श्रवण दूर संताते ॥ ९९ ॥ श्री विराट पर्व भारत ॥ कथा रुपें परमांमृत ॥ सुत लायात
लेतें संतः ॥ असादरे परिसतु ॥ १०० ॥ इति श्री महाभारते विराट पर्वणी मुक्ती वेद्यो नाम द्वितीयाध्यायः ॥ २

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com